

ش

[...], закриваме Египет.

Както знаеш Фараонът само го пишат по [...], не управлява той. Всеки местен богаташ вече се мисли за цар. Менкаура! Кой за бога е Манкаура? Няма никаква власт, както някога Джосер, Хеопс, истинските владетели. [...] Една малка пирамида вече не могат да завършат! Всичко, всичко си отива. Хаос, че и суша. Вече нямат никакъв респект и към жреците. Убивали са, чувам, свещенослужители вътре в храмовете: и то в момента, когато палят факлите. Какво добро може да дойде от това? Всеки иска жреците да са на негова страна. А може ли да бъдеш на страната на всеки?

Съветът на седемте се събра, седемте висши служители на главните богове дойдоха тук, в Тива. Като жрец на Амон-Ра оглавих събранието, но не исках аз да насочвам решението – исках да се стигне до идея, с която всички да са съгласни, за да е сигурно, че в това размирно време ще я изпълним.

И така, закриваме Египет. Древните свитъци ги заравяме в пустинята, цялото познание ще бъде скрито. Някои малки тайни как да бъдеш бог. И доста друго... Не трябва да попадат в лоши ръце. Ако някой ден дойдат толкова умни и способни хора, че да открият хранилищата на тия невъзможни места, където [...], тогава те ще имат право и да ги четат. Надявам се само да не са зли. Но ако са, те ще си изпатят.

[...] Изнемогвам от тази жега, трета поредна година. Приходите на храма намаляват. Не знам колко време ще устоим на всичките бунтове. Населението е бедно и гладно, избиват се за къшей хляб. Богаташите нямат никаква визия за развитието на страната. [...] само се дърлят помежду си и се изстребват един друг. Крадците са по-изобретателни от всякога.

Пращам ти малко слонова кост от Нубия и щраусови пера, както и [...]. Защо са, сигурно се питаш. Ами малко разкош преди всичко да свърши. Също от най-доброто вино, защото знам, че тази година няма да има по вашите земи. Нил е престанал да прелива дори при вас, казват, бреговете се превръщат в пустиня навсякъде. Боговете си отиват.

Надявам се сандъците да стигнат малко след писмото – сложил съм най-страшните печати на Ра. [...] Тринадесет сандъка са.

Прегръщам те и не се плаши. Няма нищо по-страшно от страха.

Поздрав,
Морски